

47. r u
d iu
 An̄ ē hñs p̄sp̄itū eam̄ dñica die ⁊ accipiam̄ corp̄
 dñi ⁊ ei s̄agwine ⁊ tūc reūtam̄ ad cellas n̄ras pla
 cuit aū illi p̄swasio diaboli cū ⁊ exētes uenit ad
 eccl̄m ubi p̄sp̄itū fuit ⁊ misit se iōnē ⁊ exur
 gētes ab eor̄ fr̄ ille respiciēs n̄ uidit illū q̄ addu
 xerat eū ⁊ cū n̄ inueniret dīx̄ ad fr̄es moast̄i ubi
 ē senex abbas q̄ mec̄ dēstīnauit. dicūt ei nos nemi
 nē uidim̄ n̄ te solū. tūc ḡguit fr̄ q̄ demō fuisse
 ⁊ dīx̄. vide cū q̄ astucia diabolus eiecit te a cella tua
 ⁊ tūc m̄ n̄ nocet q̄ ad bonū q̄ uōm̄ p̄cipiā corp̄ ⁊
 s̄agwine ⁊ tūc reūtar̄ ad cellā meā ⁊ p̄ fr̄as mis
 sis uoluit fr̄ reūti sed tenuit eū abbas illi claus
 dices. fr̄ n̄ comedas nobiscū nō te dimittam̄ ⁊ cū p̄
 cepisset abū reūsus ē ad cellā suā ⁊ ecce iūm̄ p̄ ali
 qd̄ rep̄ uenit diabolus iūm̄itudine corda iūuēis sedar̄
 ⁊ cepit eū respicere a summo capitis usq̄ ad pedes et
 dīx̄. Iste ē n̄ est hic ⁊ cepit eū q̄uidare et dīx̄ ei
 fr̄. dīd me tūc respicis. at ille. puto me n̄ ḡḡsal
 tūc p̄ tūc rep̄ q̄m̄ h̄es me ḡḡscere ego uicū p̄r̄i tu
 ⁊ sū ⁊ fili⁹ sui illi amici p̄r̄i tui. Quā n̄ ē dō
 sic p̄r̄ tui ⁊ mat̄ tua tale nom̄ n̄ h̄uit ⁊ sora
 tua n̄ne sic dēa ē. ⁊ tu ip̄e n̄ne sic uocaris. mā
 cupia illa ⁊ illa n̄ sic dēa. mat̄ tua ⁊ sora tua sūt
 a an̄ t̄s a nos defūctē p̄r̄ n̄ tui nouit defūct⁹ ē et
 te fecit h̄ede dices. cui h̄eo dimittē s̄baciā meā
 n̄ filio meo s̄co uiro q̄ reliq̄t seculū ⁊ abiit p̄ de
 ū ip̄i dimittō oīa meā m̄ aū q̄ deū h̄eat ⁊ scit
 ubi h̄iter dicat ei ut ueniat ⁊ dist̄buat oēm s̄b
 aciā meā ⁊ erogat eā paup̄ib⁹ paia meā ⁊ sua
 ⁊ p̄r̄x̄ut mlti q̄rētes te ⁊ m̄ime inueniūt ego